

חברותא

חומר לימוד שבועי

פרשת
וישלח

myshliach.net

וישקח

לקו"ש חלק א' ע' 63 ואילך
מתורגם ללה"ק

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיים: תשובתו של אדמו"ר הזקן אל השר הצילה את אדמו"ר עצמו מדרגה של "כלות הנפש", כי אדמו"ר הזקן היה שרוי בשמחה גדולה על אשר זכה להיחבש בבית הסוהר ולמסור נפשו עבוד תורת הבעש"ט והרב המגיד, והיתה לו הרגשת תענוג כה גדולה עד כדי כלות נפשו כמעט, אך כשהתבונן שהקב"ה פונה אל כל אדם בשאלה נוקבת: איכה? – ההשלים את המוטל עליו? – התבוננות זו פעלה עליו להשאיר למטה, נשמה בגוף, כדי להשלים את הענינים שלמטרתם ירדה נשמתו למטה.

יד. – מאורע שאירע לאחד מנשיאינו רבותינו הקדושים ואשר סופר ונמסר לנו ע"י נשיא ורועה ישראל – משמש כהוראה לצאן מרעיתו – עדת החסידים, ובאמצעותם

יג. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר: בשעה שאדמו"ר הזקן היה חבוש בבית האסורים טיפל בחקירתו נציגו האישי של המיניסטר, שהיה בקי בתנ"ך וידען בעניני יהדות.

אחת השאלות שהציג לאדמו"ר הזקן היתה בפירושו של הפסוק³² "ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו: איכה?" – וכי לא ידע הקב"ה היכן מצוי אדם הראשון? אדמו"ר הזקן השיב לו בדבריו של רש"י על כך. נענה השר: את אשר אומר רש"י ידוע לי, אלא שרצוני לשמוע מה בפי הרבי. אמר לו אדמו"ר הזקן: כשאדם הוא בגיל פלוני – וכאן נקב אדמו"ר הזקן את מספר השנים המדויק שהיה אז לשר – פונה אליו הקב"ה בקריאה נוקבת: איכה? הידועה לך מטרת בריאתך עלי אדמות, מה מוטל עליך ומה הספקת לעשות?

מתוך כך שאדמו"ר הזקן גילה ופירסם את רזי הרזים שבתורה לכל בני ישראל, ע"י הבאתם לידי התלבשות בשכל, בחכמה בינה ודעת, של הנפש האלקית ובאמצעותם – בשכל, בחכמה בינה ודעת, של הנפש השכלית והבהמית, עד כדי כך שהם מקיפים את הגוף הגשמי כולו, כתוצאה מכך נהיה קטרוג, למעלה, שהביא ליצירת הקטרוג והמאסר למטה.

וכן – הנצחון והגאולה שבאו למטה מקורם בכך שלמעלה ניתנו הרשות והכח והציווי לגלות רזי רזים לשכל האנושי, ועל כן באה למטה גאולת אדמו"ר הזקן ותורת החסידות.

כיצד יתכן, אמנם, להביא רזי הרזים – שמטבעם מביאים לדרגת כלות הנפש והעדר מציאות עצמית – לידי "התישבות", על ידי הלבשתם בשכל אנושי?

דבר זה אופשר ע"י כך שאדמו"ר הזקן קלט, במעמדו של "כלות הנפש", את קריאת "איכה?" את השאלה העילאית המופנית אל כל אחד – האם השלים את מטרת הבריאה לעשות לו יתברך, דירה בתחתונים. קריאה ושאלה זו מעניקה לתחתונים את

לכלל ישראל:

על כל יהודי לדעת כי השאלה "איכה" מופנית אל כל אחד פעם אחר פעם, אל הגדול שבגדולים ואל הקטן שבקטנים, אלא שתוכן השאלה הוא לכל אחד בהתאם למהותו.

אל האחד מופנית – השאלה "איכה" – תביעה ודרישה להמנע מכלות הנפש (שבדוגמת הנאמר בבני אהרן³³: "בקרבתם לפני ה' – וימותו"), כי אם לבצע את שליחותו ועבודתו למטה והגשמת הכוונה של "דירה בתחתונים, לו יתברך.

ואל האחר מופנית – השאלה "איכה" – קריאה להמנע מהתמסרות למילוי תאוות או דומה לזה, כי אם להתחזק בלימוד התורה וקיום המצוות.

והדרישה מהוה גם סיוע, נתינת כח ועזר, לכל אחד לבצע את עבודתו ולהשלים את מטרת בריאתו בשמחה וטוב לבב.

טו. את הקשר שבין שאלת "איכה" למאסרו של אדמו"ר הזקן – יש למצוא בהבא להלן:

מאסרו של אדמו"ר הזקן נבע, כידוע, מן הקטרוג שהתעורר למעלה על גילוי רזין דאורייתא – תורת החסידות.

כמוכן. בחודש השלישי לתשרי – חודש כסלו – חל "מתן תורה", הגילוי, של פנימיות התורה.

התשובה היא, כידוע, בדרגה נעלית מן התורה³⁸, והראיה: היא מועילה לתקן פגם בתורה. למרות זאת הרי כמקור לענין התשובה משמשת התורה עצמה.

כן גם פנימיות התורה – שגילויה חל בחדש כסלו – מקורה במתן תורה שבחדש סיון, שהרי בשעת מתן תורה בסיון ניתנו כל הענינים שבתורה. אפילו התורה שהמלך המשיח עתיד לגלות וללמד, שהיא הבחינה העמוקה ביותר בתורה, כנאמר במדרש³⁹ שהתורה של עכשיו היא הבל לגבי תורתו של משיח – גם היא ניתנה בשעת מתן תורה בסיון.

אלא שבמתן תורה בסיון היתה פנימיות התורה בהעלם, וגילויה היה בחדש כסלו, השלישי לחודש לתשרי שהוא חודש עבודת התשובה. וגילוי זה של פנימיות התורה, והפצת המעינות חוצה, מהווים הכנה לגילוי המשיח.

יז. כיון שחודש כסלו הוא זמן של גילוי ענין חדש בתורה, פנימיות התורה יש בו גם גילוי ענין חדש בעולם – ענין הנסים.

בתורת החסידות מבואר יפה ענינם של הנסים: לאמתו של דבר גם

האפשרות להכין את עצמם כפי שהם במציאותם – דירה לעצמות הבורא ית'.

כך הוסרו כל ההגבלות וההפרעות, שכן כאשר מבצעים את הדבר בשליחותו ובכוחו של הקורא "איכה?" שהוא "נמנע הנמנעות"³⁴ ונושא הפכים – ישנה האפשרות להביא גם את בחינת "סתים דאורייתא" לידי גילוי – גילוי המעורר ומגלה אתו את בחינת "סתים שבנשמה" הקשורה בבחינת סתים דקוב"ה"³⁵.

(משיחת י"ט כסלו, תשח"ו)

טז. על חודש כסלו נאמר שהוא דומה לחודש סיון. כשם שחודש סיון הנו השלישי לחודש ניסן שגם הוא ראש השנה כמבואר במשנה³⁶, כן חודש כסלו הנו השלישי לראש השנה שבחודש תשרי.

ההבדל הוא שעבודת ה' בחודש ניסן היא בבחינת עבודת הצדיקים, שהרי יציאת מצרים היתה כענין של התגירות ו"גר שנתגייר – כקטן שנולד דמי"³⁷, כיון שאין עליו כל חטאים וענינים שאינם כדבעי. ובחודש השלישי לניסן – חודש סיון – ניתנה התורה.

לעומתה עבודת ה' בחודש תשרי היא בבחינת עבודת בעלי תשובה,

שהוא גילוי נעלה ביותר, כפי שהרמב"ן כותב⁴¹ בשם המדרש שהקב"ה אמר לאהרן: שלך גדולה משלהם, נרות חנוכה הם בדרגה נעלית יותר מאשר נרות המקדש, כי נרות המקדש אינם קיימים לעולם ונרות חנוכה קיימים לעד.

וכן הנס הבא של חודש כסלו – נס י"ט כסלו – בהפצת תורת החסידות, הנו ענין הקיים לעד ולעולמי עולמים, שכן הפצת מעיינות החסידות מהוה כלי והכנה לגילוי המשיח.

(משיחת ש"פ תולדות, תשי"ז)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה התרגום באחריותם בלבד!

ההנהגה הטבעית ענינה נס⁴⁰, אלא שכיון שהיא תדירה – אין ניכר בה הנס, עד שעלולה להיווצר הטעות ח"ו שיש בירה ללא מנהיג ח"ו. אבל משמתגלה נס, החורג מגדר הרגילות, נוצר גילוי חדש.

ומשום כך – חודש כסלו הנו חודש של נסים. בחודש זה שורר הרי גילוי חדש בתורה, וכיון ש"אסתכל באורייתא וברא עלמא" נמשך הדבר גם בהנהגת העולם, על ידי הגילוי החדש שהוא זמן של נסים.

ולכן אירע בחודש כסלו נס חנוכה, נס השמן – המסמל את רזי הרזים –

וישרח

מתורגם ללה"ק

מן הכתוב בפרשתנו (פרק לג פסוק יד) "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה", נלמדת הלכה לכל יהודי. בגמרא מופיע: "ישראל שנודמן לו נכרי בדרך ושואלו לאן הולך – ירחיב לו את הדרך כדרך שעשה יעקב אבינו לעשו הרשע, דכתיב: עד אשר אבוא אל אדוני שעירה, וכתוב: ויעקב נסע סכתה". מפני הסכנה שנשקפת מצד הגויים בדרך, אין לומר להם את כוון ההליכה האמתית, שמא ימתינו שם על־מנת להתנכל ליהודי.

האם יעקב אמר לעשו דבר שאינו אמת? האם יעקב רמה אותו? אומר המדרש, שאמנם לא מצאנו מתי הלך יעקב לשעיר, כפי שאמר לעשו, אולם, לעתיד לבוא, אומר הנביא: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לה' המלוכה". יעקב מלכתחלה, כשהיה בסכנה ולא מסר לעשו את כוון הליכתו, אמר דברים שהם אמת גמורה. יעקב אכן מתעתד לבוא "אל אדוני שעירה", וזאת בזמן הגאולה.

התורה היא נצחית. בכל דור ובכל זמן, כאשר יהודי נצל מידי נכרי ששואלו להיכן מועדות פניו, הרי זה בזכות הנהגתו של יעקב אבינו, כשהיה במצב דומה. יעקב אבינו הרחיב את הדרך, ואמר שפניו ל"אדוני שעירה", וכך השפיע על פנימיות הנהגתו של כל יהודי בכל זמן, כאשר הוא מתמודד עם הגויים, ועם הרוח הגויית שמנשבת סביבו ומנסה להשפיע עליו.

מתי יתכן מצב שהגוי יכול לשלט על יהודי? רק כאשר היהודי נמצא בגלות, והוא חש ששם מקומו. כשהיהודי מתנהג כאלו הגלות היא מקומו הטבעי, אז הגוי חושב שהיהודי תחת שליטתו.

שהיהודי תחת שליטתו.

אולם, כאשר היהודי "מרחיב את הדרך", כאשר היהודי מודיע לגוי שהגלות אינה מקומו האמתי, וכל מציאותו בגלות אינה אלא תחנה בדרך, כאשר היהודי, בהתנהגותו, מקרין סביבו שהוא נמצא בדרך, שהוא צועד לקראת הגאולה, שהוא הולך "שעירה", אז בטל כוחו של הגוי, והוא אינו יכול לשלט עוד על היהודי. כאשר היהודי, בזמן שהוא אכן מצוי בגלות, מתנהג כמי שמצוי בדרך, עוסק בעבודת הברורים, שבירת החשך והכנת העולם לקראת הגאולה, על-ידי למוד התורה וקיום המצוות והפצתן בעולם – הרי אז הגוי, וכל מה שהגוי מסמל, מאבד שליטה על היהודי. היהודי שמתכוון לגאולה אינו מתבטל לפני הגוי, ואז מתרחש ההפך הגמור: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לה' המלוכה", במהרה בימינו ממש.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק כ, עמ' 154-155, 164-165)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה
התרגום באחריותם בלבד!

חדש כסלו, מאיפה שרק נסתכל עליו, הוא חדש עמוס וגדוש בנסים, בנפלאות ובימים שארעו בהם מופתים שמעל לדרך הטבע. זה מתחיל כבר בראש חדש, עת יצא הרבי לביתו לאחר ארוע הלב, ממשיך עם ב' כסלו ויו"ד כסלו, אחריהם חג הגאולה י"ט כסלו, וחותרם את החדש כולו חג החנכה שמציין את הנס הגדול שעשה השם למכבים על היונים.

התמיהה:

עצרתם פעם וחשבתם מדוע כל הטוב הזה קורה בחדש כסלו דווקא? לא יכלו לפרס את כל הימים טובים הללו לעוד חודשים בשנה? מה פתאום הכל מתנקז לכסלו? מה מיוחד בחדש הזה שבגינו הוא ממש "חדש הנסים"?

התשובה:

בחדש כסלו, בתאריך י"ט בו, מתרחש מתן תורה. נתנת פנימיות התורה, מגיע חדוש לעולם - גלוי רזי התורה.
 חדש כסלו הנו החדש השלישי מאז חדש תשרי ותחלת השנה, בדיוק כמו חדש סיון המהנה החדש השלישי מאז תחלת השנה אם נתחיל לספור בניסן. וכמו שבסיון נתנה התורה, כך אף בכסלו נתנה פנימיות התורה - הגיע לעולם חדוש וגלוי חדש.
 וזוהי הסבה לכל נסי החדש: הגלוי הגדול, האור שהתגלה בזה החדש בי"ט כסלו, מתן תורה של פנימיות התורה.

שלי יונתן... כלם במשפחה כועסים עליו מאוד, איך הוא יכול להתנהג בצורה כזאת ולדאג רק לעצמו בלי לחשב על אף אחד?!", "זה באמת התנהגות לא יפה ולא מתאימה ככה להדאיג משפחה שלמה.. "הסכים חיים", "זה גם לא כבוד הורים" אמר שמוליק, "אבל תחשב, אולי יש לו סבה טובה, שאתם לא יודעים, שגרמה לו להתנהג ככה?", שאל חיים, "מה יכול להיות? הוא פשוט חצוף..". אמר יואב בכעס, "אתם יודעים כמה עגמת נפש הוא גרם לכלם? והנה אני רואה שהוא בסך הכל נהנה לו בפרומוסקה בלי לחשב על אף אחד... "אתה ממש צודק, אבל גם אם נראה לנו שאדם עשה מעשה רע, צריך לנסות לחשב ולהתאמץ לדון אותו לכף זכות... אולי פן יש כאן איזה שהוא סוד שאתם לא יודעים... אפשר לברר את זה" אמר חיים. יואב שתק לרגע, "אתה צודק. אתם תוכלו לעזור לי לנסות למצא אותו ולברר באמת מה קרה? אני לא רוצה לפני זה לספר להורים שלי שראיתי אותו ולגרם להם להתרגש לחנם..." שאל יואב בחשש, "בטח! בשמחה!!"

המשך יבוא...

האם תדעו איזו הלכה מסתתרת?

שמוליק וחיים הביטו ביואב בצפיה, "מי זה האיש הזה שהיה ברכב?" שאלו שוב. "זה... זה.. אני כמעט בטוח שזה היה דוד שלי, אח של אמא שלי" אמר יואב בלחש, "באמת? מה הוא עושה כאן, בפרומוסקה? לא ידעתם שהוא כאן?" שאלו אותו בבת אחת מספר שאלות. "אתם לא מבינים. זה יונתן אח שלי אמא שלי שנעלם לפני כמה חודשים!! יום אחד הוא השאיר מכתב לסבתא שלי ועזב את הבית, ומאז לא הצלחנו לעלות על עקבותיו, הוא נעלם כאלו בלעה אותו האדמה!! כמה שנסינו לברר ולמצא מה קרה לו, לא הצלחנו לגלות... ופתאום עכשו אני רואה אותו כאן בפרומוסקה!", ספר יואב, "אני מדבר בלחש כי אני לא רוצה שההורים שלי ישמעו... אני רוצה להתיעץ אתכם איך לשתף אותם במה שראיתי... "הוסיף. "וואו! זה נשמע ספור הזוי..." שרק שמוליק בהתפעלות, "סתם ככה הוא נעלם?" שאל חיים. "הוא השאיר לסבתא שלי פתק בו הוא כתב שהוא רוצה לקחת תקופה קצרה של חפש מהעבודה והלמודים, והוא לא רוצה שאף אחד ידע איפה הוא כדי שיהיה לו שקט לבנות את עצמו... סבתא שלי מתפוצצת מדאגה! זה התנהגות כל כך לא מתאימה לדוד

במדור זה תוכלו לנסות לשער מהי ההלכה שמסתתרת בספור נשמח מאד אם תשתפו אותנו במסקנות שלכן.
hebrew@myshliach.com

בשרואים בן אדם עושה מעשה לא טוב, צריך להתאמץ לדון אותו לכף זכות ולא לחשב עליו דברים רעים...

כאן בפרומוסקה!", ספר יואב, "אני מדבר בלחש כי אני לא רוצה שההורים שלי ישמעו... אני רוצה להתיעץ אתכם איך לשתף אותם במה שראיתי... "הוסיף. "וואו! זה נשמע ספור הזוי..." שרק שמוליק בהתפעלות, "סתם ככה הוא נעלם?" שאל חיים. "הוא השאיר לסבתא שלי פתק בו הוא כתב שהוא רוצה לקחת תקופה קצרה של חפש מהעבודה והלמודים, והוא לא רוצה שאף אחד ידע איפה הוא כדי שיהיה לו שקט לבנות את עצמו... סבתא שלי מתפוצצת מדאגה! זה התנהגות כל כך לא מתאימה לדוד

נוסח/סברה

לְנֵיתָר וְלִקְפָא מְגִיעַ יוֹם מִיְחָד!

מצד הרבי, אף שבשנים לפני זה לא נערכה התועדות מיחדת בתאריה זה, היא בקשתו של ר' פיניע אלטהויז לקבלת "דמי שדכנות" מצד היות בנו של ר' אליהו חיים אלטהויז שהיה מערב בשדוכו של הרבי...

כשהיה הכל מוכן נכנס המזכיר לחדרו של הרבי, וכעבר מספר רגעים נצפה הרבי בפתח בית המדרש כשבידו אוזב בכוס יין ומזונות, והתישב על מקומו. השעה הייתה, אם תהיתם, רבע לאחת בצהריים.

בסוד אפשר לספר, רבים מהבחורים בבית חיינו שהשתתפו באותה התועדות, היו לפני תפלת שחרית. בחורים כמו בחורים, לא הזדרזו לסיים את תפלתם, וכיון שלא ידעו מראש על קיום ההתועדות הרשו לעצמם לדחות עוד ועוד את מועד התפלה, כיון שבלאו הכי יש זמן די והותר עד השקיעה...

אבל לפעל היתה התועדות, והתפלה מה היא עליה? הרבי, כמובן, ידע זאת ועל כן באמצע ההתועדות הודיע שאלה שאוחזים אחרי התפלה שיעשו קדוש בכדי לומר לחיים, ואלה שלפני (...) שיאמרו לחיים בלי קדוש...

בפעל כשהסתימה ההתועדות נותרו בקשי חמשה עשר רגעים עד השקיעה ועוד היו צריכים להספיק להתפלל גם מנחה עד אז. אבל אלה צרות של בחורים בסוגרים בלבד. וכעת, בחזרה לתכן ההתועדות.

התרגשות עצומה פעמה בלבות החסידים ככל שהלך והתקרב "ד כסלו של שנת תשי"ד. באותה שנה מלאו ביום זה חצי יובל שנים מאז חתנת הרבי עם הרבנית, והכל שמחו וצפו שייבוא הרבי ויתועד.

"ד כסלו חל באותה שנה ביום השבת. לאחר תפלת ערבית של קבלת שבת נכנסו כמה חסידים לחדרו של הרבי לברכו לכבוד מלאת עשרים וחמש שנה מיום הנשואים, והרבי, כתגובה לברכה, השיב, שפאשר יהיו החסידים שמחים ובריאים - הרי שגם לו זה יסב שמחה רבה.

למחרת בבקר לאחר תפלת שחרית התקיים קדוש בבית חיינו 770 - באותן שנים הכונה כמובן לזאל הקטן למעלה - לא התועדות מיחדת של הרבי כי אם קדוש פנימי שארגנו חסידים בינם לבין עצמם, מה שגרם לרבים ללכת אחר התפלה לביתם ולא להשאר. בפעל ישבו באותה התועדות כחמשה - ששה חסידים בלבד.

והנה לפתע נעשה רעש והשמועה פשטה כאש בשדה קוצים והפתיעה את הנוכחים כלם: הרבי יצא מחדרו וישתתף עם החסידים בהתועדות. כמובן שמיד החלה מהומה; השלחנות סדרו מחדש והמקומות נתפסו בן רגע. הקהל אמנם לא היה גדול, כיון שלא היה ידוע לאיש שיצא הרבי להשתתף בהתועדות - אף מי שכן היה באזור אך אל הזאל למעלה.

השמועה מספרת, כי הסבה לקיום ההתועדות

לפלא שלא רקדו!

בי"ד כסלו של שנת תשל"ט, ארבעים ושלוש שנים לאחור, ההתרגשות בקהל החסידים לקראת בוא היום הגדול היתה גדולה ונסערת. באותה שנה מלאו יובל שנים בדיוק מאז החתונה, ומה פלא שהיום צין בבית חיינו בהתועדות חסידים עד אור הבקר, בלמוד תורתו של הרבי ובקבלת החלטות טובות.

מנהל צעירי אגדת חב"ד ר' דוד רסקין ע"ה, כתב לרבי מכתב יום אחרי י"ד כסלו, שבו פרט מי נשא דברים באותה התועדות ומה למדו ועוד. המענה שנתן מהרבי כתגובה למכתב היה: "ולפלא שדוקא "מרקדיו" שהזכר בפרוש וכמה פעמים (וכאן עשה הרבי סמון והקיף את מלת "החתונה" שהופיעה בגוף מכתבו של הרב רסקין) לא נזכר כאן".

הרבי עצמו תמה ומתפלא: היתכן שלא היו רקודים בי"ד כסלו. מחסידים נדרש לשמוח ביום מיוחד שכזה, עד שזה יגרם להם לקפץ ממקומותיהם ולפרץ ברקוד סוחף.

שלוחים צעירים, י"ד כסלו שיחול בסוף השבוע, הוא הזדמנות מיחדת לכלנו להזכר ולהתבונן בקשר שיש לנו עם הרבי, קשר עצמי שלעולם לא יכול להתבטל; נתבונן בזכות הנפלאה שנפלה בחלקנו להמנות על צבא השלוחים שעמו כובש הרבי את העולם, ולחוש שביום זה הפל התחיל. נפנה זמן במהלך היום, מן הסתם בעת ההתועדות שנחגג עם בני הבית, וכהוראתו של הרבי, נפרץ בשיר בשמחה ובגיל. לא רק משום שכה צוה הרבי, אלא גם ובעקר מפני שכה מרגישים אנו שצריך להיות.

"אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו" ..

מיד לאחר שהתישב הרבי על מקומו, עשה קדוש, אמר לחיים וצוה לנגן. אחר כך אמר מאמר חסידות דבור המתחיל "וכל בניך". באמצע השיחות התיחס הרבי לענין החתונה והתבטא, כי זה היום שקשר אותו, את הרבי, עם החסידים ואת החסידים אתו. הרבי הוסיף אז מיד: "ויחד נתיגע ונביא את משיח".

לא סתם מלים

בואו נעצר ונתבונן לרגע במארגעות אותה התועדות מיחדת, ובפרט בדבריו של הרבי שהפכו למזהים מכל עם יום זה - "היום שקשר אתכם אתי ואותי אתכם". אמנם במבט חפזי יש כאן אמירה לכאורה טכנית - זהו היום שבו התקשר הרבי עם הרבי הקודם בקשר אמיץ וחזק על ידי שנשא לבתו מה שגרם שכעבר שנים ימלא את מקומו.

אבל המשמעות האמתית היא שונה לגמרי, ובואו נעצר לרגע ונתמקד במלותיו של הרבי - היום "שקשר" אתכם אתי ואותי אתכם. אנחנו קשורים לרבי בקשר אמיץ וחזק בל ינתק; עצם זה שנולדנו בדור השביעי מקנה לנו את הזכות הנפלאה הזו, ונוסף על זה, זכות היותנו נמנים בצבא השלוחים של הרבי, רק מעצים ומכפיל עשרות מונים את הקשר הזה שבא לידי בטוי בכל רגע שנמצאים אנו במקום השליחות.

קצת מחשבה על הקשר הזה, ובפרט ביום שעליו התבטא הרבי כהיום שגרם את הקשר, צריך לגרם לנו לנתר ממקומנו ולפרץ בשמחה עצומה, בשירה וברקודים על גדל הזכות.

על אור חתונה

בפנה זו תוכלו להפנות שאלות לאחייכם השלוחים.

שאלות בעניני השליחות, שאלות בעניני הלמודים שלכם, ואפלו סתם שאלות כי אפשר.

זהו המקום בשבילכם!!

שאלות ותשובות נתן לשלח למיל:

HEBREW@MYSHLIACH.COM

